

Cséngőszó

Lapocska kicsiknek nagyoknak

2005. Karácsony hava

GOTTSCHLICH

Előszó

Adni vagy kapni jobb, ezen lehet vitatkozni, de csak abból és akkor tudunk ajándékozni, amiből mi is – valamilyen formában – részesülünk. Még mielőtt számba vennénk, milyen ajándékokkal örvendeztetek meg bennünket életünk folyamán, esetleg eszünkbe jutna, hogy mivel nem, vagy mások mennyivel többet, szebbet... kaptak, ne feledkezzünk meg arról, hogy a legnagyobb ajándék, amit kaphatunk már a miénk; ez pedig az életünk.

Ez az öröm, az élet, a mi életünk megjelenésének öröme van jelen rejtetten, minden karácsony ünnepén a feldíszített fa, az ajándékok, az ünnepi ebédek mögött. A karácsonyi énekeken, az angyalokon keresztül, az éjféltől megihitt hangulatában annak mondunk köszönetet, aki a szüleinknek lehetővé tette, az élet továbbadását a mi személyünkben is. Azt is megköszönjük, hogy annyira együtt akart lenni velünk, hogy osztozott a mi életünkben, vállalta emberségünk örömeit és fájdalmait egyaránt.

Ebben a könyvecskében olyan emberek írnak, akik átérték gyermekkorukban, hogy ők maguk is ajándékok, majd később ezt másokban is felfedezték. Ma azon fáradoznak nap mint nap, hogy minden gyerek ráébredjen; milyen egyedi, megismételhetetlen és értékes az ő élete és felfedezze, hogy ezt másokban is elismerje, gazdagítsa. A következő lapokon vallanak arról, milyen élményeik tették számukra széppé, emlékezetessé, meghitté Jézus születésének ünnepét.

Megköszönöm az iskolák vezetőinek, pedagógusainak, hogy vállalták felkérésünket és megosztották velünk karácsonyi kincseiket.

Ezen történetekkel kívánok Nektek gyerekek, és a gyermekségüket magukban hordozó felnőtteknek áldott, boldog karácsonyt!

Veréb László plébános

Várkonyi István:

Megváltó született

Napkelet csillaga
jelezte az égen:
Istengyermek született
Betlehemi éjben:
rongyos istállóban
Szűz volt a szülője,
s friss szénával bélelt
jászol a bölcsője.

Isten fia volt ő,
s égből szállt a földre:
királyok, tudósok
hódoltak előtte!
Király volt ő is, bár
nem volt neki trónja –
és mégis Ő lett a
Világ Megváltója!

Dsida Jenő:

Itt van a szép karácsony

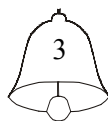
Itt van a szép, víg karácsony,
élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog- villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körbe ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátászók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

A legszebb karácsonyom!

Az én legkedvesebb karácsonyom ezelőtt 6 évvel volt amire emlékszem.

Nagycsoportos óvodás voltam. Reggel, már nagy izgalommal ébredtem fel. Készülődhattünk a karácsonyfa feldíszítésére. Előkerült a szekrény mélyéről egy nagy doboz, amiben tartani szoktuk a karácsonyi díszeket. Apukám előkészítette a fát, rátette a talpat és felállította a szobában.

Együtt szépen feldíszítettük a fenyőfát szüleimmel. Én már nagyon vártam, hogy mikor jön a Jézuska. Anyukám segítségével karácsony előtt egy pár nappal, írtunk egy szép levelet, hogy a legnagyobb vágyam egy bicikli. Nagyon izgatott voltam, hogy tényleg azt kapom-e. Végre megszólalt a szobában a csengő a fán, ahogyan minden évben történt. Én emlékszem, hogy rohantam be a szobába a karácsonyfához. Mikor odaértem, nagyon megörültem. Mert ott volt, ott volt a fa alatt egy tűzpiros kisbicikli. Nagyon boldog voltam.

De most így visszagondolva, nem is a kisbiciklinek kellett volna örülnöm, hanem annak, hogy még a szüleim együtt voltak.

Tari Viktória

6. o.

Gr. Széchenyi István Ált. Isk.

Di-cső - ség menny-ben az Isten-nek! Di-cső - ség menny-ben az Isten-nek!

Az an-gya-li se-re-gek vi-gan így é-ne-ke-nek: di - cső - ség,

di-cső - ség Isten - nek!

2. Békesség földön az embernek! Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet, Békesség,
békesség embernek!

Az én legkedvesebb karácsonyom

Karácsony reggel készülődünk. Mamánkhoz megyünk.

Ebédet főz, mindig olyan finom a leves, amit készít. Amikor elindulunk, a város már karácsonyi fényben tündökölt. Imádom ezt az ünnepi hangulatot. Mikor odaértünk mama és tata nagy örömmel üdvözölnek. Segítünk teríteni, aztán nekilátunk az ebédhez. Közben sokat beszélgetünk. Mire végzünk már nagyon jó a hangulat. Nem sokára indulunk! Hazaérkezésünk után akkor nekilátunk a karácsonyfa díszítéséhez. Örömmel vesszük elő a már rég látott díszeket. Én nagyon szeretem ezt a részét a karácsonynak. Apa és anya előveszi a szaloncukrot. Sokféle van, zselés, gyümölcsös, csokis. Apa már indul a fenyőfáért az udvarra. A fa szép, mint mindig! Már csak egy gond van, sajnos nem lett fehér karácsonyunk! Talán majd jövőre! Anya nem sokára elkezd főzni a vacsorát. Hm.. .már ha rá gondolok is, megjön az ember étvágya! Főleg nekem. Szeretem, amikor apa a nappaliban a régi zenéket hallgatja velem együtt. Sokszor betéved a macskám, vagyis a macskáim. Olyankor ki se mennek, befekszenek a fenyő mögé, ahol senki se zavarja őket. Ilyenkor olyan aranyosak! Én közben a szobámba indulok, hogy kiválasszam a ruhát, amit majd felveszek. Nagy sokára meg is van! Megyek, anyának segítek a főzésben. Már be is sötétedett! A vacsora is kész! Mindenki elmegy készülődni, én is. Amikor készen vagyunk, megterítünk. Majd én és a testvérem bevisszük az ajándékokat. Aztán anya és apa jön. Ha már mindannyian bent vagyunk, elkezdjük kibontani az ajándékokat. Ilyenkor fényképezünk, hogy emlékezzünk a karácsonyra évekkel később. Mindenki megkapja, amire vágyott! Kimegyünk vacsorázni. Mindenki dicséri anya főztjét! Beszélgetünk, s közben a fát figyelem, hogy milyen gyönyörű! Mikor már mindenki jóllakott, akkor egy kis idő múlva átmegyünk a nagynénémhez. Minden évben meglátogatjuk őket, hiszen közel laknak hozzánk. Előtte, pedig sétálunk a környéken.

Szeretem a szent estét, mert együtt van a család és mindenki boldog! Hát ez volt az én legszebb karácsonyom!

Máté Rita 6. o.

Gr. Széchenyi István Ált. Isk.

A kis angyal karácsonya

Karácsonykor a derült, holdvilágtalan éjszakában fényesebben ragyognak a csillagok, mint máskor. Az égbolt olyan, mint egy óriási karácsonyfa, telis-tele égő gyertyákkal. De a föld is ünneplőbe öltözik: puha fehér takaró borítja be a mezőket, csak a házak ablakai világítanak narancs színben. Az imbolygó fények az éjféli misére igyekvő emberek lámpásaiból áradnak.

- Bárcsak nekem is volna olyan lámpásom! - sóhajtotta a legkisebb angyal a mennyországban, amikor letekintett gyönyörködve a földre.

- Ma karácsony este van, legyen meg a kívánságod - szólt oda Szent Péter, aki éppen arra járt. Bő ingujjából elővett egy kis lámpácskát és odaadta az angyalnak. A kisangyal tapsolt örömeiben, de azután csak elkomolyodott.

- Kinek fogok én itt világítani? - kérdezte. - Nálunk a mennyországban soha sincs sötét.

- Semmit se búsulj, a földön bizonyára találsz rá alkalmat - vigasztalta Szent Péter az angyalkát és az ég egyik ablakához lépett.

Éppen akkor fordult ki a kapun két leányka a szüleivel, s a falucska temploma felé igyekeztek az éjféli misére. Az utcán már nem voltak egyedül. Az egyik szomszéd leányka sietett el éppen mellettük. A két testvér nem állta ki, hogy rosszallólag meg ne jegyezze:

- Kati szörnyen sokat locsog. Mindig jár a szája. És mindig mindent kifeleg. Nem is lehet neki semmit se elmondani...

- Emeld csak fel a lámpácskádat - szólt Szent Péter a kisangyalhoz.

- Ez mind igaz, de olyan szolgálatkész. Tegnap is segített megoldani a feladatot - szólt a nagyobbik lányka.

- És rendszerető is - toldotta meg a másik, a maga megtépázott füzeteire, könyveire gondolva. - Bárcsak én is olyan lennék!

A nagyobbik testvér ezalatt arra gondolt, hogy nem is ártana, ha húga követné a jópéldát, mert valóban határtalanul rendetlen és lusta.

- Emeld fel a lámpásodat! - parancsolta megint Szent Péter.

- Nekem kell mindenét a helyére tennem, igaz, de máskülönben olyan szelíd a természete. Sohasem lobbant haragra, sohasem kiabál mint én. Emiatt nem is lehet rá haragudni igazán.

- Látod? - szólalt meg Szent Péter. - Az emberek mintha mindig sötétben tapogatóznának, és csak a hibákat, a csúnya tulajdonságokat látják a másikon. Pedig senki sem olyan rossz, hogy ne lennének jó tulajdonságai is. Ezért emeld gyorsan magasba lámpácskádat, ha észreveszed, hogy valaki csak a rossz oldaláról ítéli meg a másikat. Ha megvilágítod lámpácskáddal értelműket, felfedezik embertársaik jó oldalát is.

A kisangyalnak nagyon tetszett ez a feladat, s amint elmúltak a karácsonyi ünnepek az égen, azonnal a föld felé vette útját.

Téliesen szürke volt még a reggel, a gyerekek siettek az iskolába.

- Milyen szigorú az osztályfőnökünk. Olyan sokat követel és mindig kiabál ránk - panaszkodott Imre, András barátjának.

A kisangyal felemelte lámpását ...

- El kell azonban ismerned, hogy mindenkivel igazságos. Meg aztán van is oka miért szidni bennünket - folytatta Imre lélegzetvétel után.

Kicsit távolabb Éva dühöngött hűgára barátnője előtt:

- Olyan figyelmetlen és ügyetlen: kiöntötte a fekete tust az új táskámra. Tegnap meg eltört egy tányért. Nincs nap, hogy ne tegyen kárt valamiben.

- De olyan jóindulatú mindenkihez - vette védelmébe Rózsa (az angyalka tehát újra felemelte lámpáját). - Még az almáját is megosztotta velem.

Anikó pedig, aki éppen akkor fordult be az iskolaudvarra, azon töprengett egész úton, milyen nehéz lesz elviselni öreg nagynénjét, mert túlérzékeny és türelmetlen. Az angyalka gyorsan megvilágította értelmét: - Lehet, hogy azért olyan, mert beteg. Pedig sohasem panaszkodik. Ki tudja, képes volnék-e én olyan türelmes lenni, ha mindig fájna a fejem?! - ismerte el a leányka.

A kisangyal túlboldog volt, amiért ilyen szép feladatot kapott. Szeretett volna időben odajutni mindenkihez lámpácskájával. De ha száz keze lenne, akkor sem tudná elvégezni a munkáját, és lehetetlen is egyszerre ott lennie mindenhol. Segítségre van szüksége nagyon. Mi lenne, gyerekek, ha ti gondolnátok a kis angyal lámpására minden alkalommal, amikor mások hibái és rosszai jutnak eszetekbe? Gondolkozzatok el ilyenkor, nem fedezhetnétek-e fel mások jó tulajdonságait is? Próbáljátok meg! Hiszem, hogy mindnyájan eredménnyel jártok.

Mi a cserkészzet?

A mai, iskolás korú gyermekek szülei egyre többet hallanak a cserkészetről, főleg városunkban, azonban keveset tudnak róla, mivel nem lehettek részesei fiatal korukban.

Lord Baden-Powell (Bi-Pi) alapította Angliában, 1908-ban, elit és ut-cagyerekeket összevonva. A mozgalmat a gyermekek önmegvalósítási igényességére, a természetszeretet és a bajtársiasság utáni vágyára alapozta. Magyarországon már 1912-ben megalakult a Magyar Cserkészszövetség, tanárok, papok és orvosok vezetésével.

Jelenleg kb.140 országban, mintegy 16 millió fiú és 10 millió leány cserkészt tartanak nyilván. 250 millióra tehető azok száma, akik indulás óta cserkésznevelésben részesültek.

A cserkészzet nem valami csodaszer a fiatalok nevelésére, de kétségtelen, hogy világszerte bevált. Ugyanis: a fiúk és lányok kedvére való, mert egészséges és jóra törekvő igényüknek, vonzó programot ad.

A mozgalom eredményes, mert

- ma is arra törekszik, hogy hű maradjon az angol alapító és a magyar cserkészzetet megvalósítók szelleméhez;
- mindig meg tud újulni, azaz megfelelni az adott kor fiataljai igényeinek, törekvéseinek, vágyainak;
- mindenütt és mindig igyekszik követni az adott ország nemzeti értékeit és társadalmi szükségleteit, de mégis nemzetközi marad.

Célunk

Az önként – esetleg szülői, vagy pedagógusi biztatásra – jelentkező gyermekeknek a cserkészszellemben való nevelése, a fiatalok lelki, szellemi és fizikai felkészültségének, valamint szociális – társas – érzékének fejlesztése, a magyar történelmi, népi és kulturális hagyományok ápolása, demokratikusan gondolkodó és cselekvő emberebb emberré, magyarabb magyarrá formálása fiatal cserkészeinknek.

Három alapelvünk

- a) *Valláserkölcsi alap.* Felekezeti és faji különbség nélkül.
- b) *Mások szolgálata.* Meg kell ismerni mindazon népeket, akikkel sorunk össze van kötve, de egyet érezni minden magyarral és átérezni azt a felelősséget, amely ma minden magyar vállára nehezedik.
- c) *Az egyén önkifejlesztése.* A cserkészlet vissza akarja adni a fiataloknak a gyermekkorukat, s közösséget, a természet „élményét” amit nem pótolhat sem a drog, sem a video, sem a játék automaták hamis világa. Mindezt a nálánál alig idősebb fiatal útmutatásával valósul meg.

Cserkésznevelési módszerek

Példaadás, beszéd helyett tettek.

Önkéntesség, tanácsok, megállapítások, parancsok, tiltások helyett.

A komoly *munka* és a nagy *játék* egyensúlya. A hozzá illő játékból, egyre inkább belenőjön a rá váró komoly munkába.

Cselekedve tanulás, melynek során gyakorlat közben sajátítják el az ismereteket.

A cserkészpedagógia: *jellemnevelés,* mely elsősorban a cserkész egészséges lelkiismeretére épít, melyet kinek-kinek a saját vallása szerinti hitélete tart ébren.

Jó-e az iskolának a cserkészlet?

Feltétlenül. A cserkészlet hasznos az iskolának, mert a cserkész az iskolai munkát is a cserkész-törvények szellemében, vagyis becsületesen, pontosan, vidáman és ellenkezés nélkül végzi.

Akkor is, ha nem az iskolában működik.

Cserkészcsapatunk

Sok hazai-, igen sok, teljes Kárpát-medencei-, és számos európai ország cserkészcsapatával tart kapcsolatot, és mindezekkel közös, igen hangulatos táborokat is szervez évente. Mindezeket, csapatunk a saját "Jamboree Alapítvány"-a támogatásával, jóval olcsóbban, mint az iskolai táborok.

Légy Te is, legyen a Te gyermeked is csapatunk cserkésze!

Jelentkezés:

Szent György Cserkészcsapat, – Szent József Plébánia

Szent Imre Cserkészcsapat, – Nagyboldogasszony Plébánia

Foglalkozás ideje mindkét helyen: Péntek 16.00-tól

Dr. Vekerdy Sándor

Mi is az a „Szentjánosbogár mozgalom”?

Ha többet szeretnénk megtudni a mozgalomról, akkor vissza kell mennünk több tíz évet az időben, Dunakeszire. Ugyanis innen indult el ez egész „bogárörület”. (Mielőtt bárki lelki szemei előtt megjelenének a fűben bogarakat kergető emberekék, elmondanám, hogy a Szentjánosbogarak nem kis ízeltlábúak tanulmányozásával foglalkoznak, sőt még kitingpáncéljuk és szárnyaik sincsenek) Tehát itt Dunakeszin néhány vállalkozó kedvű hívő megálmodott egy olyan közösséget, ahol a vallásos fiatalok apraját-nagyját összecsódití, és együtt imádkoznak énekelnek beszélgetnek és játszanak. Ebből az akkor még csak álomnak tűnő ötletből ma már egy országos mozgalom lett. Minden évben öt helyszínen rendezik meg a tábort a „Kisbogarak”-nak és további egy helyszínen az „Ifisek”-nek. A tábor mindig egy adott témát jár körül, ezzel kapcsolatosak a beszélgetések, játékok és foglalkozások. Minden reggelt szentmisével és közös gitározással kezdünk. A délelőtt folyamán a szabadban ki-ki a maga csoportjával beszélget vagy ha épp ahhoz van kedvünk az egész tábor együtt űzi a „Bogarak” kedvenc játékát: a csomózást. A kedd délelőttök sportversennyel telnek el, majd délután jöhet a missziózás, ahol a helyi lakosokat hívjuk meg az esti szentmisére. A Szentjánosbogár-tábor fénypontja a tábortűz, ahol már elkezdődik a búcsúzkodás és ezzel együtt a sírás. Megdöbbenve tapasztaljuk, hogy ez a pár nap amire egész éven át vártunk milyen gyorsan eltelt. Ez a tábor nemcsak a fantasztikus vezetőktől és „Bogártársak”-tól lesz „szuper” hanem ez a pár nap lehetőséget nyújt arra is, hogy feltöltekezzünk Isten szeretetéből és ismét megújult erővel vessük bele magunkat az egész éves megpróbáltatásokba. A különféle találkozók, foglalkozások és bálók lehetővé teszik, hogy ne csak a tábor ideje alatt találkozhassunk egymással. A táborról bővebb információkat és jelentkezési lapot a Szív újságban találhatnak az érdeklődők.

„Az Isten küld, testvéreim, tinéktek
Hogy sugarai eleven tüzét,
Sugározzam csendesén szerteszt
A testvéreknek, kik az éjben járnak
Az Isten küldött, szentjánosbogárnak.”

(Sík Sándor, 1916)

Kálmán Ágnes

Elgondolkodtam azon, milyen ünnepet köszöntő szép szavakat, eseményeket írjak le.

Így jutottam el olyan sejtéshez, hogy talán a mai gyerekek nem mindegyike ismerheti, érezheti a karácsonyi ünnep meghittségét, boldogságát.

Milyen tapasztalataink is vannak most?

Bármerre járunk, ilyenkor mindenhol fényeket, díszeket, értékes ajándékokat vagy értéktelen kacatokat látunk csillogni villogni. Az emberek igyekeznek túltenni egymáson, erejükön felül vásárolnak ajándékokat, még több adósságot véve magukra. Sokan külsőségekben gondolkoznak, díszekben, fényekben, s hogy eleget tegyenek a megszokásnak.

Felvetődik a kérdés: Vajon törődnek-e kicsit a lelkükkel is? Gondolnak-e arra, mások mit éreznek?

Mi is az igazi karácsony?

Egymással törődve azon munkálkodjunk,
Ne csak a külsőség vegyen erőt rajtunk,
Karácsony várása készülődés legyen
Szívünk egymás iránt szeretettel teljen.

Ha már elérkezett a várva-várt ünnep
Igaz szeretet töltse be szívünket,
Meghitt boldogságban örüljünk egymásnak
Leljünk csendes békét ebben a világban.

Ott Tamásné

Régvolt Karácsony

„ Az emberek arra születtek,
hogy értsék egymást és szeressék.”
(Paul Éluard)

Az ünnep arra való, hogy az ember színt, változatosságot vigyen a hétköznapok szürkeségébe. Legtöbbjéhez a szeretet, a békesség és a jókívánságok; az ajándékozás változatos formái tartoznak.

Az ünnepek nélkülözhetetlenek az ember életében, hiszen pihenést, a test és lélek felüdülését adja; erőgyűjtést a további munkához.

A családi ünnepek közül legfontosabb a karácsony, amely a legkedvesebb egyházi ünnep is. Különleges időszak ez, melyhez családi szertartások, szokások, hagyományok tartoznak. Szeretetet, megbecsülést, összetartozást sugároznak.

Sok karácsonyi ünnepet éltem meg életem során, de legizgalmasabb váraozással a gyermekkori karácsonyokra készülődtem.

Gyermekként minden szentestét édesapám szüleinél töltöttünk.

Nagymamám olyan ételeket készített, melyet mindannyian szerettünk. Elmaradhatatlan volt a finom házi krémes a vacsora végén. Befejezésül pedig felvágunk egy almát. Mindig annyi cikkre osztottuk, ahányan voltunk, s közben megbeszéltük, hogy az előző évhez képest mi változott. Eleinte egyre többen és többen lettünk, ahogy megszülettek az unokatestvéreim, testvérem, aztán meghalt a dédapám, majd szép sorban a nagyszüleim.

Ám a karácsony esti almavágásnál valamilyen titokzatos módon mégis ott ülnek mind.

Szeretettel gondolok ezekre az együtt töltött szép ünnepekre.

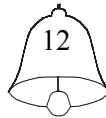
Nagyapám ügyes kezű mesterember -kosárfonó- volt, és az unokákat mindig saját készítésű ajándékokkal lepte meg. Kaptunk vesszőből készült vitorlášajót, melynek vitorláit nagymamám készítette, fonott babakocsit, melynek textildíszítését szintén nagymamámmal együtt tervezték meg, kosarakat, hintaszéket, és számtalan más tárgyat, melyet még ma is használok, és minduntalan őket juttatja eszembe.

Ez a bensőséges, szeretetteljes ajándékozás - odafigyelve szeretteinkre, vágyaikra, álmaikra - adja az ajándékozás örömét.

Kívánom, hogy éljük át ezt az érzést!

Békés, szép karácsonyt kívánok mindannyiunknak!

Ötvösné Szeri Erzsébet

A karácsony az év legnagyobb és legnépszerűbb keresztény ünnepe. Az iskola mindent elkövet azért, hogy bensőséges, szeretetteljes légkört teremtsünk az iskola közösségének, mint egy nagy családnak. Az ünnepre való együtt készülődés öröme mindannyiunk boldogsága, hetekig áthatja az iskolát. Az iskola felé érkezőt az ablakokban elhelyezett világító díszek, az ajtóban lámpafüzér jelzik, hogy közeledik a karácsony.

Az iskolába belépőt a zsbongóban a mennyezetről lelógó adventi koszorú, díszes fenyő girland, csipkés ablakdíszek, ablakvilágítás köszöntik. Az osztályok advent idején a szabadidő kreatív eltöltésével, díszek, ajándékok készítésével hangolódnak a küszöbön álló karácsonyra és felkészülnek rá. Az osztálytermeket meghitté varázsolják adventi koszorúkkal, asztali, ablak és ajtó díszekkel. Szüleiknek kisapró ajándéktárgyakat készítenek, mert ajándékot kapni jó, de adni még nagyobb öröm. A készülődés idején karácsonyi dalok szűrődnek ki az osztályok ajtaján.

A diákotthonos tanulók is hetekig készülődnek az ünnepre. A termüket feldíszítik maguk készített díszekkel, szüleiknek apró, ötletes ajándékokat készítenek, verseket, énekeket tanulnak. A családi karácsonyi műsorokra meghívják szüleiket, osztályfőnökeiket, hogy együtt ünnepeljenek. Az erre az alkalomra készített finom vacsora elfogyasztása után késő estig játszanak, zenét hallgatnak, táncolnak.

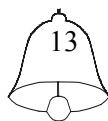
Az év utolsó tanítási hetében, a zsbongóban állítjuk fel a karácsonyfát és a gyerekekkel közösen díszítjük fel az általuk készített díszekkel. Az együtt készítés öröme az ünnepvárást meghittebbé varázsolja.

Az oly nagyon várt utolsó tanítási napon igazán nagy az ünnepi készülődés. Az osztályok megterítik az ünnepi asztalukat a tornateremben. Az asztalok megtelnek finomabbnál finomabb süteményekkel, édességekkel, gyümölcsökkel, díszekkel, gyertyákkal, amelyeket otthonról hoznak, illetve az iskola alapítványának támogatásából vásárolnak. A készülődés a karácsonyi muzsika hangjai mellett még vidámabban megy. 11 órakor kezdődik a közös ünneplés karácsonyi dalok éneklésével, majd egy alsós osztály kedves műsorában gyönyörködhetünk.

Az ünnepség csúcspontja, amikor meggyújtjuk a gyertyákat és az asztalra került finomságokat közösen elfogyasztjuk.

A levegő megtelik finom illatokkal, boldog gyerekzsivaj közben szól a zene "Mennyből az angyal..."

Nagy Ferencné

Karácsony az iskolában

A szokásosnál korábban ébredtem. Eljött hát ez a nap is. A gyomrom összeszorult, izgatottan válogattam mit is vegyek ma fel. Öltözködés közben még egyszer végiggondoltam, hogy mindent elkészítettem-e. Gyors ellenőrzés a táskában és a csomagokban. Sietős reggeli, alig csúszik le pár falat a torkomon, s indulás az iskolába.

Még szerencse, hogy aznap sok órám és dolgom volt, nem jutott idő töprengésre, tépelődésre. Hamar véget ért a tanítás. Igaz a gyerekek állandóan és sokat kérdeztek, de én csak sejtelmesen mosolyogtam, – mondogattam – majd délután mindent megtudtok.

Az én szívemben napokkal ezelőtt ünnep költözött, s csak reméltem, hogy ebből egy keveset a gyerekek is megéreznek. Másképp készülődünk, ők az ajándékozást várták, én az ünnep varázsát, hangulatát akartam átadni nekik.

Abban az évben lettem először osztályfőnök a Piroskavárosiban. Az ötödikeseim mint egy zsák bolha ugráltak körülöttem. Sokan, 32-en voltak. A 32 tanuló közt volt ilyen is, olyan is, a pedagógusok csak "nehéz osztálynak" emlegették. Igaz a teljes odaadást igényelték, kifacsarták az emberből az utolsó szuszát is, s mégis az eltelt 4 hónap alatt sokat kaptam tőlük „jót is rosszat” is. Arra készültem, hogy elmondom nekik, mennyire szeretem őket, de nem úgy általában, hanem úgy igazából hibáikkal együtt, mert csak akkor képes a gyereket elfogadni a tanár, ha megkeresi benne azt a jót, amiért szereti; és ami a gyerekekben benne van.

A délután készülődéssel telt el, a gyerekekkel közösen feldíszítettük a karácsonyfát, alátettük az ajándékokat, fehér abrosszal terítettük le az összetolt padokat. Közben igyekeztem nem gondolni arra, vajon meg tudok-e majd szólalni, s ha igen el tudom-e mondani, amit érzek úgy, ahogyan érzem, és úgy hogy ők is megértsék. Tudtam és hittem, én elég erős vagyok ahhoz, hogy meg tudjam velük értetni, hogy elhiggyék, mindenkit lehet és kell szeretni valamiért, még akkor is ha az egy alkoholista durva szülő.

Lassan minden a helyére került. Piros, arany gyöngyfüzérék, csillagok sorakoztak díszes rendben, s karácsonyi szalvéták jelölték az ülőhelyeket körben.

Amikor az illatos gyertyák sorban fellobbantak már éreztem, most történik valami, - valami megfoghatatlan, az amiben hittem.

Már nem a lázban égő, örökké fecsegő, tanítványaim ültek velem szemben, hanem olyan gyerekek, akiknek a szemében könnycsepp jelent meg, akik figyeltek és vártak. A szívükbe beköltözött a várakozás és a szeretet öröme.

Közben halkán megszólalt a zene, a *Mennyből az angyal* lekapcsoltuk a lámpát, a gyertyák meleg fényénél, a várakozó csöndben én is éreztem és tudtam, hogy érdemes. Csendben szólítottam meg őket, s mondtam nekik egy-egy mondatot, melyen egy pillanatig sem kellett gondolkoznom, mert szívből jött. Csak amikor felkapcsoltuk a lámpákat, s megindult az ajándékozási nyüzsgés, vettem észre, hogy néhány gyerek, "igazi vagány", akik a lehangosabbak, továbbra is csendben, mozdulatlanul ülnek a helyükön.

- Mi a baj? - kérdeztem.

- Lilla néni! Ez olyan mint egy álom, olyan megható és gyönyörű, - mondta az egyik fiú.

Akkor már tudtam, hogy az osztály karácsonyfáját Ő fogja hazavinni és bíztam benne, hogy otthon is ilyen meghitt lesz a karácsonya Ez a válasz minden köszönömnél többet ért, hisz ennek a gyerekeknek hosszú idő óta nem volt és talán nem is lesz ilyen élményben része.

Azóta sok-sok év eltelt. Nem ismétlődött meg a varázslat, de hiszem, hogy ami egyszer megtörtént az újra és újra megismétlődhet. Talán a saját gyerekeiknek adják majd át azt, amit én itt az iskolában adtam nekik évről-évre.

Dr. Nádudvari Tiborné

Karácsonyi szokások

A karácsony (dec. 25.) Jézus Krisztus születésének napja, a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe.

A karácsonyi ünnepkör adventtől vízkeresztig tart. Advent – a karácsonyt megelőző 4 hét – az Úrra való várakozás, a karácsonyi előkészület időszaka. Újabb keletű népszokás az adventi koszorú készítése, amelyet örökzöldekből fonnak. A ráhelyezett négy gyertya

közül advent első vasárnapján gyújtják meg az elsőt, majd a rá következő vasárnapokon mindig eggyel többet.

A karácsonyi ünnepkör szokásai közé tartozik az énekes, verses köszöntés, a kántálás, valamint számos – a bibliai történetet felelevenítő – dramatikus játék: pásztorjárás, szálláskeresés, betlehemezés, regölés.

A *szálláskeresés* vagy a *Szállást keres a Szent Család* elnevezésű karácsonyi szokás szerint karácsony előtt 9 nap általában kilenc közel lakó család vitte egymáshoz a Szent Család képét vagy szobrát. Esténként énekszóval felkerekedtek, a háziak pedig feldíszített szobával várták őket.

A *pásztorjárás* szereplői karácsony este éjfélig járták a házakat. Kifordított bundát viseltek, tarisznyát tettek a vállukra, kezükben pásztorbotot tartottak. A kispásztor vitte a betlehemi jászolt. Énekeket adtak elő, majd a végén adományokat vártak a ház urától.

A *betlehemezés* a legismertebb karácsonyi játék. Ezt a dramatikus játékot eredetileg templomokban, majd később különböző változatban házakhoz járva adták elő a gyerekek. Napjainkban kétféle betlehemező szokás ismeretes: az élő szereplős és a bábtáncoltató betlehem. Mind a kétfajta játékban hasonlóképpen adják elő a bibliai történetet, s a szereplők is azonosak: pásztorok, angyalok, Mária, József. A történet a következő: Mária és József szállást keresnek, de a király, a gazdag ember nem ad szállást nekik és az istállóba küldi őket, ott pihenhetnek. Itt születik meg a kis Jézus. Közben az angyal költögeti s értesíti a mezőn éjszakázó pásztorokat a nagy eseményről. Itt sok tréfálkozásra nyílik lehetőség, a pásztorok többször rosszul értik az angyal szavát, mókáznak.

Végül megtalálják a Szent Családot, átadják ajándékaikat és jókívánságait. A betlehemezés fontos kelléke a kis templom alakú betlehem, melynek belsejét a bibliai történet szereplői népesítik be, s egyikből sem hiányozhat a királyokat Betlehembe vezérlő csillag.

A pásztorok általában kifordított szőrbekecset viselnek, így járják végig a falu házait, előadják ezt a játékot, s ajándékot kapnak.

A bábtáncoltató betlehemezés főleg a Balaton-felvidéken szokás, ugyanazt a szöveget kis bábszínpadon adják elő, bábfigurákkal.

A katolikus templomokban minden karácsonykor állítanak betlehemet és igen szép, hogy otthon, a karácsonyfa alá is állítunk kis betlehemet. A karácsonyfa-állítás szokása hazánkban a XIX. század első felében jelent meg, az első karácsonyfa Brunswick Teréz nevéhez fűződik. Hagyományosan almával, aranyozott dióval, mézeskaláccsal ékesítik a karácsonyfát.

A karácsonyesti vacsora elfogyasztásához is sok hagyomány fűződik. Vacsora előtt a gazdasszony mindent előre kikészített az asztalra, mert a vacsorát végig felállás nélkül kellett elfogyasztani. Imádkoztak, majd első fogásként mézbe mártott fokhagymát, dióbelet nyeltek. Ennek gonoszűző, egészségmegőrző célzata volt. A karácsonyi asztal elképzelhetetlen hal, bejgli, valamint alma és dió nélkül. A kerek alma a család összetartásának jelképe. Vacsora után a gazdasszony kezébe vett egy szép, piros almát, és annyi szeletre vágta, ahányan ültek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

Igen fontos, hogy ma is megőrizzük és ismét újjáélesszük ezeket a szép szokásokat, ezáltal is meghittebbé válik a karácsonyi ünnepünk.

Összeállította: *Gulyásné Forgó Eszter*

Felhasznált irodalom: Tészabó Júlia: Nagy karácsonyi képeskönyv. Bp. 1985.

Tátrai – Karácsony: Jeles napok, ünnepi szokások. Bp. 1997.

Karácsony

Egészen kicsik voltunk, mi testvérek. Már hetekkel karácsony előtt kis papírra írtuk; mit hozzon a kis Jézus és odaraktuk, ahol a karácsonyfa szokott állni. Már nem emlékszem mit kértünk, de mindig örültünk a kapott ajándékoknak.

Azon a télen is végre elérkezett karácsony estéje. Jobban örültem, mint a névnapomnak, pedig nem is vettem bukfencet az udvaron, mint akkor, nagy jókedvemben. Anyuka lefektetett bennünket, de a várakozás izgalmában nem tudtunk elaludni. Beszélgettünk; mikor jön már a kis Jézus, milyen ajándékokat fog hozni. Végül is belefáradtunk és elaludtunk. Mély álomból, csengőszóra ébredtünk. A szomszéd szobában kigyulladt a fény és szaladtunk át megnézni, ki csengetett, mit hozott. Nem sokáig nézegethettem a szépen feldíszített fát, mert nagyapám lelkesen kézen fogott.

- Gyere, megnézzük, hátha meglátjuk még a kis Jézust - mondta. Gyorsan kiszaladtunk az udvarra, onnan a házunk elé és végignéztünk a hosszú, havas görbe utcán, de nem láttam senkit.

- Ott van, ott ment! Nem láttad? - kérdezte nagy lelkesen, arra mutatva, ahol az utca jó távol elkanyarodott. De akárhogy meresztettem a szemem, sehol sem láttam.

Most már elment - mondta sajnálkozva és bementünk megnézni, mit is hozott.

Szüleim mosolyogva kérdezték.

- Na láttátok?

- Nem - mondtam kicsit búsulva, de már az ajándékokra figyelve.

Azóta nagyapám, nemcsak meglátta, hanem találkozott is az ajándékozóval. Ugyanúgy készült, mint mi - várakozva az öröm reményében - átvenni az ajándékot, amit szem nem látott, fül nem hallott, emberi értelem föl nem foghat. Ha eljön az idő, biztosan kézen fog megint és újra megmutatja őt, akit nem láthattam meg karácsony éjszakáján, azon a hosszú, havas, görbe utcán.

Veréb László

Törvények életed jobbá tételére

1. Légy hűséges barátja Jézusnak!

Nagy öröm, hogy Jézus barátja lehetsz. Ő mondja: nem ti választottatok engem, én választottalak ki titeket. Máshol: már nem mondalak titeket szolgálóknak, barátainak mondalak benneteket. ...ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. (Jn 15,14-16) Légy hűséges: beszélj el Jézussal minden nap terveidről, magadról; hallgass Jézusra; kérj segítséget az esti imában, de különösen a szentáldozás után.

2. Tekints mindenkit barátodnak!

Bizonyára van néhány jó barátod, de légy a többieknek is barátja: – válassz ki egy-két gyereket, aki nem „barátod” és tekintsd barátodnak; beszélj el vele, érdeklődj iránta, dicsérd meg, kínáld meg valamivel! Meglátod, mindenkiben találsz valami jót.

3. Segíts másokon!

Te is rászorulsz mások segítségére. Azért segítenek neked, mert szeretnek. Viszonzd ezt a szeretetet minden nap valakinek. A segítség a szeretet virága, gyümölcse.

4. Légy vidám, de meggondolt!

Akinek Jézus a barátja, akinek van néhány jó barátja, az csak vidám lehet. Legyen mindig öröm a szívedben, és ezt sugározd ki másokra! De vigyázz: a jóból is megárt a sok. Ne vidd túlzásba a vidámságot, mert az csak bajt okoz neked és másoknak.

5. Sportolj!

Ép testben ép lélek – mondja a közmondás. Igaza van. Minden jobban megy -tanulás, munka -, ha fizikailag is erős, egészséges vagy. Komolyan dolgozz tornaórán! Vállalj fizikai munkát! Tornázz odahaza is! ...Kirándulás... Biciklizés... Kocogás... Ne légy lusta!

6. Vigyázz lelked tisztaságára!

Ép lélek: a lélek irányítja életed, viselkedésedet. Vigyázz, hogy lelked is egészséges legyen, hogy tisztán lásson. A vak eltéved, ne csak a bűnököt kerüld, de küzdj rossz szokásaid ellen: feleselés, hazugság, irigység... De legjobb, ha szebbé teszed lelkedet. Légy jószívű, önzetlen, hűséges, kitartó, kötelességtudó!

7. Fejleszd szellemi képességeidet!

A földi életben is boldogulnod kell, és el kell igazodnod: minél többet tudsz, annál biztosabban járod az utadat. Ne elégedj meg a tanulással, képezd magad azonfelül is, tágítsd és mélyítsd el tudásodat. Olvass, a tévében nézz komoly programokat is, tanulj idegen nyelveket!

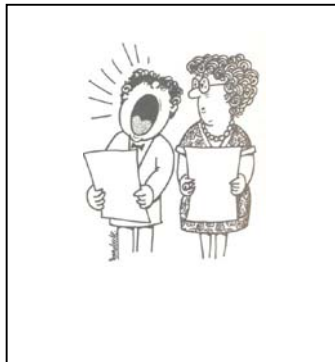
8. Szeresd a természetet!

Ha valakit vagy valamit szeretünk, annak jót akarunk, vigyázunk rá, széppé akarjuk tenni. A természet a te környezeted, ami téged körülvesz: otthon, iskola, utca, erdő, vonat, busz ... ahol életed folyik. Ne csúfítsd el környezetet: ne szemetelj, ne rongálj semmit!

9. Légy mindig fegyelmezett!

A fegyelem a törvények, előírások, a helyes szokások betartása. Fegyelem szükséges otthon, iskolában, katonaságnál, közlekedésben. A fegyelmezetlenség okozza a karambolokat, veszekedéseket, károkat, tönkre teszi a rendet és a békét. Most már ne várd, hogy más fegyelmezzon Téged, meg kell tanulnod, hogy légy önmagad ura! De ezt gyakorolni kell: tartsd be a rendet akkor is, ha nem látják, viselkedj illendően, akár közösségben vagy, akár egyedül. Tedd a jót, engedelmeskedj a törvényeknek, szokásoknak! Ne parancsszóra, hanem saját belátásodból és elhatározásodból.

apostola vagy, mert Jézus azért jött, hogy mindenkit a jóra vezessen. Segíts ebben Jézusnak!

10. Légy Jézus apostola!

Apostol, aki igyekszik másokat is a jóra vezetni. Légy környezeted kovásza, légy környezeted formálója: szóval, példával terjeszd a jót, de próbálj külön egyeseket is jóra vezetni: tanuljon, ne hazudjon, ne veszekedjen, ne verekedjen ..Amikor ezt teszed, Jézus

Forrás: Katolikus Kalendárium 1993

Csongrád templomai

Belsővárosi Szent Rókus templom

A Belsővárosban a történelmi Csongrád plébániájáról az oklevelek már 1075-ben szólnak. Ez a templom valószínűleg a Feketevárban volt az „Öregvár” területén ami a Körös-torokhoz közel eső területet jelenti. Ez a földvárrel együtt a történelem viharában nyomtalanul elpusztult.

A mai látható templom története a 16. századig vezethető vissza. A nyolcszögletű szentély a török megszállás előtt néhány évtizeddel épülhetett. Evlia Cselebi török világutazó 1660–64 között járt Csongrádon. Azt írta, ittjártakor látta Szulejmán szultán dzsámiját (mohamedán főtemplom) ami nem lehetett más mint a mai templom hatszögletű szentélye.

A szentély alapzatán ma is jól látszanak az Erdélyből feltehetően a Körösökön leszállított hatalmas mészke építő kőtömbök.

A csongrádi néphagyomány szerint a törökök a lovaikat tartották az elfoglalt templomban. Mindenesetre a török kivonulása után raktárnak használták a templom maradványát.

Schlick Lipót a terület földesura 1722-ben átadta a tulajdonában lévő raktárépületet egyházi célokra. Ezekben az időkben bontották el a nyolcszögletű épületből három oldalt és bővítették ki a mai templom hajójával. A templomot Nagyboldogasszonynak szentelték fel.

A mai Kossuth Iskola helyén állott Szent Rókus-kápolnát 1784-ben elbontották és oltárképét a belvárosi templomnak ajándékozták. A templomot a pestisjárvánnyal megküzdő szentnek Rókusnak ajánlották a pestistől szenvedő csongrádiak. Ekkortól fogva a Szent Rókus nevet viseli a templom – hálájuk jeléül a megmenekülők akaratából.

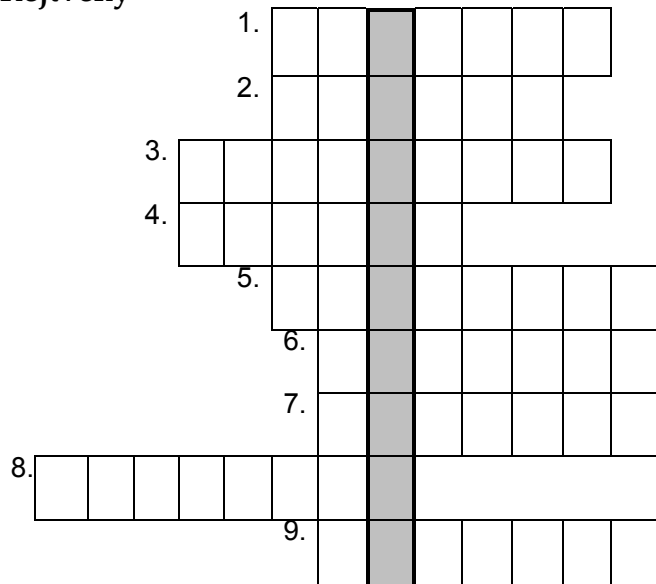
A tornyát 1818-ban kezdték építeni és rövidesen a mai formáját vette fel a templom.

A templom különös sorsa ma is folytatódik, hiszen jelenleg szinte egyedülállóan állami tulajdon egyházi kezelésben.

Összeállította: Gát László munkája alapján: Kálmán István

Rejtvény

1. Legelón az állatokra vigyáz
2. Mária férje a Bibliában
3. Ilyen bölcsek látogattak el Betlehembe
4. Megérkezést, eljövotelt jelent
5. Jézus szülővárosa
6. Hagyományos karácsonyi sütemény
7. éj (karácsonyi ének)
8. A három királyok egyike
9. Jeruzsálem királya Jézus születésekor

Készítette: *Vidovenyeczné Brhlik Edit*

A megfejtéseket postai levelezőlapon küldjétek el a plébániák címére, vagy a misék után adjátok át az atyának legkésőbb 2006. január 15-ig. A helyes megfejtők között könyvjutalmat sorsolunk ki.

Címelek: Nagyboldogasszony Plébánia, 6640 Csongrád, Kossuth tér 4.

Szent József Plébánia, 6640 Csongrád, Piroska János tér 4

Arc az ablakban

Rajzolta: Kálmán Áron

Ne vessünk együtt!

Ezt nem gondoltam volna a tisztelendő bácsiról! Ilyet mond a misében a szülők előtt, hogy a jó gyerekeknek otthon mosogatni kell.

- Gyere Pistike, megmosom a nyakadat, különben apa nem visz el magával a meccsre.

- Na és ha nem kap jegyet, akkor mit csinálok a tiszta nyakammal?

- Mit csinálsz nagymama? -
kérdi a kicsi Évike.

- Nem csinálok semmit.

A kicsi szeme felcsillan:

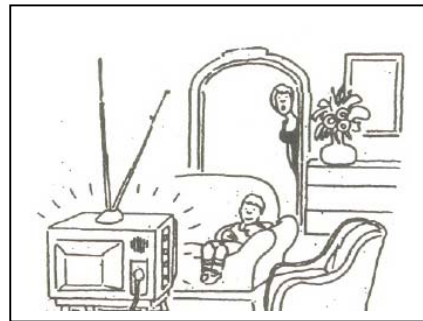
- Segíthetek?

Egy kislány, útban hazafelé pöttyös labdáért könyörög az édesanyjának

- *Nincs most pénzem pöttyös labdát venni - zárja le a nyafogást az anyuka -, de otthon kárpótlásul játszunk, amit akarsz...*

Otthon a kislány papás-mamást akar játszani. Amikor anyuka rábólint, a kicsi öltözni kezd és közli:

- *Öltözz asszony! Megyünk a boltba és veszünk a gyerekek pöttyös labdát!*

- Benőke, halkítsd le a televíziót, mert apád nem tudja megcsinálni a leckédet.

- *Pisti, ne húzd a macska farkát!*

- *Én csak fogom. Ő húzza.*

Aktuális

Az Új Ember Kiadó ebben a tanévben is megrendezte a Talentum internetes játékot, amely négy kategóriában szeptemberben indult. A Piroskavárosi Általános Iskola 14 tanulója is részt vesz a játékban, amely 4 fordulóból áll, fordulóként nyolc hetente sorsolnak nyereményeket a helyes megfejtők között. Az első fordulóban Főrizs Violetta 3. osztályos tanuló elért eredményéért könyvjutalomban részesült, melyhez gratulálunk.

Az Interneten ezen a címen találhatjátok meg:

www.talentumjatek.hu

A kiadványt összeállították:

Gulyásné Forgó Eszter

Gyóni Sándorné

Felföldi Miklós

Fekete Imre

Kálmán István

Csongrád

A CSONGRÁDI RÓMAI KATOLIKUS
PLEBÁNIÁK KÖZÖS KIADVÁNYA. (CS. KOSSUTH TÉR 4)
MEGJELENT 500 PÉLDÁNYBAN
FELÉLŐS KIADÓ: VERÉB LÁSZLÓ
FELÉLŐS SZERKESZTŐ: FEKETE IMRE
MŰSZAKI SZERKESZTŐ: KÁLMÁNNÉ JUHÁSZ ÉVA
KÉSZÜLT: A RASZTER KÖNYVKIADÓ & NYOMDAÜZEMÉBEN

MOBILITÁS

A KIADVÁNY A MOBILITÁS
DÉLALFÖLDI REGIONÁLIS IFJÚSÁGI
SZOLGÁLTATÓ IRODA
TÁMOGATÁSÁVAL JÖTT LÉTRE.

HÁTLAG: CS. BELSŐVÁROS SZENT RÓKUS TEMPLOM (FOTÓ: KÁLMÁN ISTVÁN)